

برای آنان که زندگی ، کارو حرکتشان سرودی گرم و رسا برای رهایی کلی جامعه می باشد

برای آنان که زندگی ، کارو حرکتشان سرودی گرم و رسا برای رهایی کلی جامعه می باشد*

این شعر و مقدمه را از صمیم قلب و با تمام وجودم ، به کارگران در بند و فعالین کارگری آزاده شده* از اسارت ، تقدیم میکنم. آزاده گان و مرواریدهای صیقل خورده و کمیاب و با ارزشی که با کارو مبارزه خود ، سازندگان بیدریغ و مسلم تاریخ و بوجود آورندگان تمامی نعمات جهان و پیش برنده جبر تاریخ در مصاف نهایی مبارزه طبقاتی و برنده اصلی میباشند.

برای گلها ی سرخ دردانه کار و تلاش و آزاده گی در کرانه های دور پر خطر. برای عزیزان دلاور و مقاومی که با پای و دست در **غل و زنجیردر اسارت میباشند و تجسم واقعی و زنده این سخنان درخشان نوشته شده در مانیفست حزب کمونیست را که برای اولین بار در 21 فوریه 1848 منتشر شد و بر نامه تمام کمونیستها در سراسر جهان میباشد ، گردید " بگذار طبقات حاکم در مقابل انقلاب کمونیستی بر خود بلرزند. کارگران در این میان چیزی جز زنجیرهای خود را از دست نمی دهند، اما جهانی را به دست خواهند آورد . " صحت و درستی این جملات مانیفست حزب کمونیست ، هنوز پس از گذشت بیش از 160 سال از انتشار این سند درخشان به قوت خود باقی است و نه تنها اعتبار خود را از دست نداده است ، بلکه با توجه به بحرانهای مهلک و روز افزون سر مایه داری و با وجود افزایش فقر و فلاکت و اسارت و استثمارروز افزون طبقه کارگرد ایران و سایر نقاط جهان ، هر روز شاهد اعتراضات و جوش و خروش استثمار شدگان به این وضعیت فقر و فلاکت در رابطه عملکرد سیستم سر مایه داری میباشیم . بحران سر مایه داری از یک طرف و بالاگرفتن مبارزات از طرف دیگر درست بودن این احکام مانیفست کمونیست را هر چه بیشتر و قطعی تر به اثبات رسانده و می رساند . طبیعتا تا زمانیکه تضاد آشتی ناپذیر کار و سر مایه وجود دارد ، احکام علمی مطرح شده در مانیفست حزب کمونیست نیز باقی خواهند ماند

طبقه کارگرد عین حال به دلیل خصلت نهادی انتر ناسیو نالیستی خود و مبارزه جهانی و داخلی اش در مقابل و علیه سر مایه داری ، قطعتا مرزهای ساختگی بورژوازی را در می نوردد و در نهایت اهدافی فراتر از ملیت و نژاد و جنسیت را در پیش روی دارد. زیرا که طبقه کارگر، یک طبقه جهانی است با یک هدف مشترک که آنهم برهم زدن نظم بورژوازی و نابودی سیستم استثمار ی سر مایه داری و بر قرار کردن جامعه سو سیالیستی و در ادامه بنا نهادن جامعه کمونیستی میباشد. آری ، کارگرانند که سازندگان واقعی تاریخند و رقم زندگان آینده روشن بشریت . بدون شک آنها در زیر و رو کردن این سیستم استثمار ی ، "چیزی بجز زنجیرهای خود را از دست نخواهند داد". کارگرانی که کار و تلاششان ، به مثابه خون سرخ و گرم و جاری در رگ حرکت رو به جلو تاریخ می باشد. و نیز سپاس از همراهان صادق و صمیمی اشان . تقدیم به رفیق آگاه و سرخ و بی بدیلم که همچنان استوار و مصمم و صادقانه به حرکت و پویایی ادامه می دهد و خستگی ناپذیر به پیش میرود. با درود به رفیقان بیشمارم که همگی تلاش گران مصمم و مبارزان پیگیر طبقاتی هستند و در کنار طبقه بالنده در کرانه های پر خطر دور دست از پا نمی نشینند

کرانه های دور

بین ***

رفیق بیدریغ من

که من

چگونه در دوردستهای دور

ز شاخه گشته ام جدا

ز آن سَرا

در این کران

میان سختی و سکون

به یاد آن ستاره دیر پای -

روشن گریز پا

ستارگان روشن شب ستیز

کنون در این دیار دور

به یاد او

به یاد تو ، شما

سرا پا شور گشته ام

بیاد عطری گل

غرور گل
لطفش
طراوتش
و جان سرکشش
بیاد سرخیِ گلم
بیاد آنان که در دوردست
ز بیکرانه های دور
صدای ما میشوند
بین
که من _
ما
سراپا شور میشویم
به یاد تو_
شمایان
در این دیار دور_
همراه آن پرنده
در اوج غربتی عظیم
بسان تو
رفیقِ پاکان میشوم***
بین
که ما،
نظیرشیفته جانهای پاک-
چگونه بیدریغ-
کنار تو ، شما

سرود خوانان فردا میشویم . همراه آفتاب میشویم

*برای کارگران و فعالین کارگری شرکت کننده و دستگیر شده در نشست سالانه کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل کارگری در

تاریخ 26 خرداد 1391 در شهر کرج

** کارگران دستگیر شده و هنوز در بند اسارت ، عزیزان مقاوم و محبوبان جلیل محمدی و علی رضا عسگری میباشند
*** الهام بخش نوشتن این شعر برای من و جوشش نا خودآگاه آن ، آزادی کارگران دستگیر شده در کرج و مشاهده عکس دو کارگر زندانی دلیر، با غل و زنجیر و به پا و دست آنها بود. در ادامه آن بناگاه و بطور خودجوش در ذهنم ، شعر بینظر فروغ فرخزاد به نام " نگاه کن" جوشید . این شعر فروغ از کارهای فوق العاده لطیف و عاشقانه و امید بخش او میباشد ، شعری با وزن و آهنگی موزون و موسیقی وار، تخیل آفرین ، با تو صیفا و با بیان احساسات و عواطف فوق العاده غنی. فروغ در این شعر، موفق شده است که رابطه بسیار نزدیک و عاطفی و بی واسطه ای با خود و با مخاطب شعرش برقرار کند . خواننده این شعر، همراه فروغ "به اوج میرسد" در عین حال شعر از قدرت تخیل و ایجاز قوی و بینظری برخوردار است. در هر تکه ای از این شعروهر لحظه شور و شغفی فوق العاده به مخاطب می بخشد . بالاتر از همه عشق است و شغف و امید که شاخص این شعر میباشد. و ایده پرواز و اوج و رهایی که در این شعر وجود دارد نیز چشمگیر میباشد.. " نگاه کن" ، پیامی مملو از امید ، اوج ، پرواز ، روشنی و بهتر شدن آینده را در خود نهفته دارد. و رشد و بالندگی. بسان آیندۀ روشنی که پیشروی طبقه کارگر برای همه جامعه به ارمغان خواهد آورد

بنفشه کمالی

gmail.com@banafshekamali

14 آگوست 2012 برابر با 24 مرداد 1391